

“Parallele Welten” wurde für das Projekt “Dialog Loci” in Kostrzyn 06/2004 realisiert.

Jest to małe miasto, mimo, że się rozwija.
Das ist eine kleine Stadt, auch wenn sie sich entwickelt.

Oni kochają pierzeta... jak oni ich w swoich koszykach
trzymają, widać i dmuchają...
Sie lieben Tiere so, wie sie in ihren Körbchen halten,
als hässlichen und bläselig.

Ta chemia między ludźmi jest w fatalnym stanie.
Die Chemie zwischen den Menschen ist in einem fatalen Zustand.

Postawiono bloki, którzy dzisiaj bardziej specją miasta niż ozdoba.
Man hat hier Wohnblöcke hingestellt, die heute eher die Stadtverschöndeln,
als zu zieren.

Michael Kurzweily

Parallele Welten

Światy równoległe

Parallel Worlds

Die gehfähigen Teile der Reste der Festungsbesatzung versuchten ... den Durchbruch zur deutschen Hauptkampflinie ...

Wo 1945 feindliches und *friendly fire* um die Küstriner Altstadt wütete, konzentriert jetzt der Basar den freien Handelskampf zwischen Brache und Straße. Kurzweily verbindet dieses belebte Niemandsland für *Dialog Loci* durch einen Schilderweg mit dem Gelände der geschleiften Festungsaltstadt. Die Installation blendet disparate Identitäten ineinander, altes und neues Kostrzyn und Küstrin, Ruinenstille und Basarlärm. Lakonische Fenstermotive, in der Neustadt fotografiert, versieht er mit Spiegelungen von Altstadtruinen und Zeitzeugen-Statements. Diese vielschichtigen Brechungen zwischen Öffentlichem und Privatem, Zonen und Zeiten imaginieren die Stadt als Ganzheit, die das Neue aus den Peripherien mit ihrem Phantomschmerz und ihren bohrenden Fragen entfaltet.

Und im Ruinengelände löst sich sein abgesteckter Weg in einen ganzen Wald aus Schildern auf. Mögen sie, anders als im Märchen, recht lange zeigen, wo's langgeht!

Beim ersten Weg ins Ungewisse hatte Hänsel Kiesel als Orientierungsmarken für den Rückweg gestreut. Beim zweiten mal versuchte er es mit Brot. „Wart nur Gretel, bis der Mond aufgeht, dann werden wir die Brotbröcklein sehen, die ich ausgestreut habe, die zeigen uns den Weg nach Haus.“ Aber sie wurden von Vögeln aufgefressen.

Zdolne do marszu niedobitki załogi twierdzy próbowały przebić się na niemiecką stronę głównej linii frontu ...

Tam, gdzie w 1945 roku podczas zmagani o kostrzyńską starówkę szalał ogień nieprzyjacielski i *friendly fire*, jest teraz – pomiędzy ulicą a ugorem – bazar, gdzie wolny handel toczy walkę o klienta. Na użytek *Dialog Loci* Kurzweily łączy tę tętniącą życiem ziemię niczyją z terenem zrównanej z ziemią warownej starówki, ustawiając na drodze pomiędzy nimi słupy z szyldami. Jego instalacja stapia w jedno odmienne tożsamości – stary i nowy Kostrzyn i Küstrin, ciszę ruin i zgiełk bazaru. Lakoniczne motywy okien, sfotografowane w Nowym Mieście, artysta opatruje odbitymi obrazami ruin Starego Miasta i wypowiedziami świadków historii. Te wielowarstwowe refrakcje pomiędzy przestrzenią prywatną i publiczną, strefami i czasami pozwalają wyobrazić sobie miasto jako całość, gdzie „nowe” rodzi się z peryferii z ich bólem fantomowym i nękających je pytań.

Zaś na terenie ruin wytyczona przez artystę droga przechodzi w cały las szyldów. Oby możliwie jak najdłużej wskazywały one drogę – inaczej, niż w bajce.

Jasio pocieszał jak przedtem swoją siostrzyczkę: „Nie płacz, Matgosiu, gdy księżyc wzejdzie, okruchy, które rozrzucim po drodze, wskażą nam drogę do domu.“ Ale gdy się księżyc ukazał, nie znalazły dzieci okruchów, gdyż tysiące ptaszków, żyjących w lesie i polu, wydziobały je dawno.¹

..... geschrieben von Christine Hof

Walking wounded of the scattered fo troops tried to break through to the Ge main fighting line ...

Where in 1945 enemy and *friendly* savaged the Old Town of Küstrin, there rages a free economic warfare bet wasteland and the street. For *Dialog* Kurzweily connects this lively no man's with the premises of the demolished fo town of Küstrin. The installation merge opposed identities, old and new, Ko and Küstrin, quiet ruins and noisy b Reflections of scenes of the Old Tow statements of contemporaries are ad laconic window motives taken in the Town. These multilayered (re)fractions c lic and private spheres, zones and conceive the town as a whole, unfold new out of the peripheral, imaginari and piercing questions included.

On the ruined territory the way mark sign posts unravels into an entire mea signage. May they – in contrast to th tale – show the way for a long time to

On their first time on their way into the unknown Hensel had marked the way little pebble stones. The second time h it with bread. “Gretel, wait until the m rises then we will see the bread crumb which I marked the way and they will s us home.” But they were eaten by bird

Wyjeżdżają tylko ci, którzy albo mają bardzo wysokie ambicje,
albo niewiele potrafią.
Nur diejenigen gehen von hier weg, die entweder sehr große
Ambitionen haben, oder aber nicht viel können.

Oni kochają zwierzęta... jak oni ich w swoich koszyczkach
trzymają, wachają i dmuchają...
Sie lieben Tiere... so, wie sie sie in ihren Körbchen halten,
sie hätscheln und tätscheln...